

2023. június 12. hétfő

Zsolt 101,1-5: Szeretetedről, törvényedről énekelek, zsoltárt zengek neked, URam! Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül. Nem vetem a tekintetemet haszontalan dolgokra. Gyűlölöm a széthúzókat, semmi közöm hozzájuk! A csalárd szív távol áll tőlem, tudni sem akarok a gonoszságról. Aki titokban rágalmazza felebarátját, azt elnémítom. A fennhéjázót és a kevély szívűt nem tűröm meg.

Ap Csel 4,5-12 Másnap összegyűltek Jeruzsálemben a vezetők, a vének és az írástudók; Annás, a főpap, Kajafás, Jóannész, Alexandrosz és a főpapi család valamennyi tagja. Középre állították és vallatták őket: Milyen hatalommal vagy kinek a nevében tettétek ti ezt? Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: Népünk vezetői, Izráel vénei! Ha minket ma azért vallattok, mert egy beteg emberrel jót tettünk, és azt kérdezitek, hogyan gyógyult meg, tudjátok meg valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll előttetek ez az ember egészségesen. Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők megvetettetek, és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.

Igehirdetés: Egy gyógyítás után vagyunk, amikor a főpapok számon kérik az apostolokat. Elég vesztes helyzetnek tűnik, nem valószínű, hogy nyitott, kíváncsi szívek várták a válaszukat. Péter – ahogy olvastuk, Szentlélekkel megtelve – bátran beleáll a konfliktusba, sőt, mondhatnánk ellentámadásba lendül, amikor nem áll meg a férfit meggyógyító hatalom megnevezésénél, hanem azt is elmondja: *nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.*

Mielőtt a részletekbe mennénk, érdemes megállni: tudjuk-e mi is az üdvösség? Vágyunk-e rá? Vagy úgy vagyunk vele, hogy nyilván nem akarunk örökké szenvedni, de azért a mennyország se túl vonzó, olyan uncsinak tűnik, és mivel nem tudom mi lesz, ezért élvezem az életet, ahogy tudom? Az üdvösség szó tág értelemben az élet beteljesedésének állapota, melyre minden ember vágyik (kat. lexikon). Eredetét tekintve a héberben, a 'tágas', 'tágassá tenni', 'megszabadítani, megmenteni' szóból, a görögben 'meggyógyítani, megmenteni, megőrizni' jelentésű kifejezésből származik, a latin szó eredeti jelentése pedig 'valaki számára teret biztosítani, az elnyomót fegyverrel elűzve, valakit az ellenség hatalmából kiszabadítani'. Így már talán izgalmasabb a kérdés: akarsz-e teljes, boldog, gyógyult életet élni, akarsz-e szabaddá válni minden kísértéstől, minden rossztól, akard-e már itt a Földön megélni, hogy elfogadott és szeretett vagy és képes vagy ezt megélni mások felé is: elfogadni és szeretni őket?

Péter és azóta a keresztények azt állítják, hogy ez Jézus nevében lehetséges. Honnan tudjuk? Péterék sem tudták, amikor elkezdték követni Jézust: ezt, amit kimondanak, a tapasztalat mondatja ki velük. Ebben ők már nem csupán hisznek, hanem megtapasztalták, hogy Isten tágas térre vezette őket a beszorítottságukból, amikor kicsinyes félelmeik és reményeik közül kivezetve őket a valódi történésbe: Isten szeretetének drámájába kerültek. Innen visszatekintve látják az utat és azt mondják: Jézus az út, aki elvezetett minket idáig. Őt követve lettünk valóban szabaddá.

Most mindjárt kitör a szünet a számotokra, és talán azt gondoljátok, minek ide Jézus szabadítása, amikor jön a nyári szünet szabadsága. Azt hiszem mindannyiunknak megvannak a tapasztalatai kicsiben és sajnos talán nagyban is a Jézuson kívüli szabadságról. Amikor az önzésünk mentén próbálunk szabadok lenni, amikor vegyületektől vagy filmektől várunk szabadságot, akkor legfeljebb pillanatnyi örömet, élvezetet, kis kikapcsolódásokat élhetünk meg. De talán arról is van tapasztalatunk, amikor nyitottan a szeretetre, önfeláldozóan tudtunk időt-energiát-figyelmet adni valakinek és az milyen hatással volt ránk. Az, hogy mi ad valódi szabadságot, visszatekintve sokkal jobban látszik. Innen nézve még sok minden jó ötletnek tűnik. Ha sokszor figyelünk magunkra, akkor észrevehetjük magunkon, hogy valódi szabadságot, valódi mély örömet, boldogságot, felszabadulást Jézus útja ad nekünk: a megbékélés, a megbocsátás, az elfogadás igazi hardcore-oldszki módja, ahogyan Ő is élte. Mert nincs valamiféle előre legyártott módja az üdvösségnek,

hanem mindannyiunknak saját útja van, amin Jézus egyenként vezet minket. Ahogyan Antonio Machado verse mondja Baán Izsák fordításában:

Zarándok, íme lábnyomod az ösvény,
csak lábad nyoma, ennyi az egész;
figyelj rám, zarándok, hidd el, nincs is ösvény,
ösvény csakis akkor lesz, ha mész.
Csak ha elindulsz, abból lehet ösvény,
s fürkésző szemed ha majd visszanez,
láthatja akkor, milyen utat rajzolt
lábad nyoma, melyre vissza sose térsz.
Figyelj rám, zarándok, s hidd el, nincs is ösvény,
csak hajók pásztája, mely mély tengerbe vész.

Péter erről az ösvényről tett tanúságot ott, 2000 éve. Próbált ő sok más utat, bízott ő saját magában, próbált egyszerű halász maradni, próbálta politikai hatalom közelébe juttatni azt, akit legalkalmasabbnak vélt, és végül visszatekintve azt látta, hogy csak úgy érdemes élni, ahogy Jézus élt, sőt, csak vele érdemes élni, úton járni. Itt a nyár mindjárt:: próbáld ki Te is, járd vele ezt a nyarat, járd vele ezt az életet, hogy valóban szabaddá válhass a szeretetre, és ősszel, amikor visszatekintesz a nyárra megláthasd a Jézussal járt ösvény felszabadító szépségét!